

Tyske Jörg satsar på svensk klassiker

<http://www.nwt.se/mera/helg/article464134.ece>

VÄRLDEN I VÄRMLAND

Även om tyske Jörg Pareigis vill göra en svensk klassiker för att känna sig riktigt svensk verkar det inte vara nödvändigt. Efter fem år i landet pratar han flytande svenska och har till och med anammat humorn. Och han trivs väldigt bra i Värmland där han bott i två och ett halvt år.

Som många andra kom jag hit för kärleken. Men det är en ganska rolig historia eftersom vi träffades i Paris dit jag kom efter att ha lärt känna en fransman och hans svenska flickvän i Kina. När hennes bästa kompis kom på besök i Paris var det bara rätt och efter tio månaders distansförhållande flyttade jag till Sverige. Till sommaren ska vi gifta oss, säger han och skrattar.

Till en början bodde de i Malmö där, numera sambon, Jenny läste till tandläkare. Han fick jobb i Köpenhamn och pendlade över sundet.

– När hon läst klart ville hon söka jobb någon annanstans. Jag ville läsa tjänstemarknadsföring och visste att det finns bra utbildningar och forskning inom området i Karlstad. Så vi flyttade. Hon fick jobb inom Landstinget och efter min masterutbildning fick jag en doktorandtjänst på CTF (centrum för tjänsteforskning).

Det låter som en saga och nog verkar han lycklig – med livet i Värmland.

– När vi bodde i Malmö pratade vi mest engelska, både kan det bra och det var det språk jag använde på jobbet. Men när vi flyttade hit fick jag börja lära mig svenska ordentligt. Visst var det svårt i början och samtalen blev ganska enkla: „Hur har du haft det i dag?” och så, men nu kan jag börja skämta på svenska och då märks det att man lärt sig ett språk. Och visst, när vi har argumentationer går vi över till engelska ibland, säger han och skrattar igen.

Jörg Pareigis kommer från nordvästra Tyskland, från Wilhelmshaven cirka 20 mil mot havet från Hamburg, och ser inte jättestora skillnader mellan den delen och Skandinavien. Han tycker att fördomarna mot tyskar är ganska roande.

– Det svenskar först tar upp är öl, oktoberfestivalen, importerade bilar, fotboll och bratwurst och schnitzel. Själv gillar jag inte korv men jag kan verkligen sakna en god schnitzel. I Sverige måste man ha sås till allting, men det ska man absolut inte ha till en schnitzel i Tyskland, säger han.

Och visst lever fördomarna om svenskar i hans hemland.

– Svenskar är fulla på färjorna, alla tjejer är blonda och det finns älgar. Det är en fantastisk affärsidé att sälja älgskit till tyskar!

Men korv, bilar och öl är givetvis inte allt som finns i Tyskland. Jörg Pareigis vill gärna lyfta fram kulturen och den framtidstro som spirar i landet.

– Det är inte bara jobba, jobba, jobba och aldrig skratta som gäller. Vi är ganska spontana. Och i städer som Berlin finns det mycket intressant konst, arkitektur, mode och musik.

I Sverige är det allmänt känt för mindre band att det alltid går att få en turné i Tyskland med stor publik.

– Ja, så är det. Man går gärna på konserter. Det är inte ofta man vet att bandet kommer från Sverige, men det fungerar bra. Själv upptäckte jag José Gonzales i Tyskland.

I Sverige upplever han också att svenskar känner stolthet över att vara just svenskar. Det är någonting han själv har svårt att känna. Och det har sin historiska förklaring.

--„Det är känsligt att prata om stolthet som tysk efter de spår andra världskriget har satt i världen. Man har sin historia med sig och det påverkar oss. Det var egentligen först under Fotbolls-VM 2006 som man kunde gå med tyska flaggan på gatorna igen utan att bli sedd som nazist. Jag tycker ändå vi lyckats bra med hur landet ryckt upp sig och förhåller sig till andra världskriget.

Tyskland vill bli erkänt och förknippat med en mer positiv bild och som det bil-land det är var ambitionen att vara världsledande på miljötänk. Men så drabbade finanskrisen Tyskland och profileringen kom av sig. När förbundskansler Angela Merkel i slutet av januari godkände ett rekordstort räddningspaket för den tyska ekonomin, som uppgår till 50 miljarder euro, går pengarna till investeringar i infrastruktur, skattelättnader och till landets kända bilindustri.

– Bilindustrin är jättestor i Tyskland med märken som BMW, Posche och Audi, och det är stora bilar! När det gäller bilar är man beredd att göra avkall på miljötänket för att skydd dem lite grann. Där blir det tufft med miljön. Just nu ligger bensinpriset högt, ungefär 13 kronor litern, och det är egentligen bra. Om bensinpriset är högre åker man förhoppningsvis mer kollektivt och använder bilpooler istället.

Jörg Pareigis är också kritisk till att man använder räddningspaket till att bygga ut autobahn istället för att för att bygga ut järnvägen till alla tåg som finns. Kollektivtrafiken ligger honom varmt om hjärtat och håller honom sysselsatt om dagarna på universitetet.

– Jag forskar kring kollektivtrafiken ur et kund- och marknadsperspektiv. Jag ska titta på hur vi får fler att använda kollektivtrafik och hur det blir enklare att göra det. Mina empiriska studier kommer att göras i Karlstad, Stockholm och Göteborg och vi samarbetar med Värmlandstrafik, Karlstad buss, SL och Göteborgs spårvägar bland många fler, men det är forskning i världsklass. Bland annat kommer jag att filma folk för att se hur de använder sitt resande på buss och tåg.

Själv åker han buss till jobbet, men behöver bilen för att ta sig utanför stan.

– Jag funderade på att sälja bilen och gå med i en bilpool, men eftersom det är en tyskimporterad bil får jag ingenting för den, säger han med ett skratt.

Det han tycker verkar mest intressant för bilindustrins framtid är det norska företaget som producerar elbilar.

– De är snabba och har en bra acceleration – och ändå är de helt tysta! Det fungerar bra här i Sverige där elen produceras på ett bra sätt och det vore spännande att bygga ut mackar där man kan ladda bilen och snabbt byta bilbatteri. Den tyska kolen är inte lika bra.

Men det går också bra att åka längdskidor – när det finns snö. Efter att alltid ha spelat och intresserat sig för fotboll, och länge nog saknat en riktigt stor fotbollsstadium i närheten, bestämde han sig för att åka Vasaloppet. Innan han körde det fyra mil långa Wadköpingssloppet i söndags på tre timmar och 42 minuter hade han bara åkt 15 kilometer på längdskidor.

– Jag vill göra klassikern med Vasaloppet, Vansbrosimmet, Lidingöloppet och Vätternrundan. Jag börjar med Vasaloppet för det är jag mest orolig för att inte klara. Men jag tror nog att det ska gå – nu gäller det! Jag skulle känna mig som en riktig svensk då.

Anna Sims

anna.sims@nwt.se

054-19 97 08